

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija

(Lieta T-254/18)

(2018/C 211/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Pekina, Ķīna) un 9 citi prasītāji (pārstāvji: R. Antonini, E. Monard un B. Maniatis, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2018 L 25, 6. lpp.), ciktāl tā attiecas uz CCCME, atsevišķiem uzņēmumiem un attiecīgajiem dalībniekiem; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. punktu, 3. panta 3. punktu, 3. panta 5. punktu, 3. panta 6. punktu, 3. panta 7. punktu un 17. panta 2. punktu, kā arī labas pārvaldības principu, *inter alia* izmantojot neuzticamus importa datus, neuzticamus datus par makroekonomisko kaitējumu un neuzticamus datus par rentabilitāti, un neļaujot citām ieinteresētajām personām izteikt komentārus par Savienības ražotāju galīgo atlasī.
2. Otrais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. punktu un 3. panta 7. punktu, *inter alia* neņemot vērā to, ka nav bijusi sakritība laikā un ka tā nav nodrošinājusi to, ka citu faktoru radītais kaitējums netiek attiecināts uz Ķīnas importu.
3. Trešais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija esot pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un pamatregulas 6. panta 7. punktu, 19. panta 1.–3. punktu, 20. panta 2. punktu un 20. panta 4. punktu, *inter alia* atsakoties nodrošināt jebkādu piekļuvi kaitējuma aprēķiniem, cenu ietekmei un kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķiniem, kā arī normālās vērtības noteikšanai, un pat atsakoties sniegt pieprasītos datus apkopotas versijas veidā un neizpaužot dažādu būtisku informāciju, neraugoties uz vairākkārtēju lūgumu to izdarīt.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, neņemot vērā visus ražojuma kontroles numuru raksturlielumus tā cenu salīdzinājumā, nesniedzot vajadzīgo informāciju attiecībā uz ražojuma raksturlielumiem, kas nav sākotnējos ražojumu kontroles skaitļos atspoguļoti, un kļūdaini noraidot prasību par normālās vērtības korekciju pārkāpumu dēļ sakarā ar zemo ražošanas apjomu Indijā, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punktu, 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 3. panta 3. punktu un 9. panta 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, veicot augšupējo korekciju attiecībā uz netiešo nodokļu normālo vērtību, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu un 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, pamatojoties uz datiem tikai no viena Indijas ražotāja, lai noteiktu pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("SG&A") un peļņu, kas izmantota saliktajai normālajai vērtībai, tā vietā, lai izmantotu visu attiecīgo informāciju, kas ir pieejama attiecībā uz analogu valsti, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. aprīļa rīkojums – UN/Komisija

(Lieta T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 402, 27.11.2017.
